

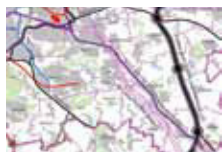
HLA SA TEL

ZPRAVODAJ
MĚSTSKÉ
ČÁSTI
PRAHA 15

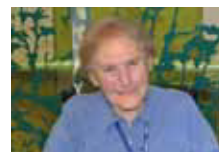
ČÍSLO
2018
ROČNÍK 24
NEPRODEJNÉ

4

WWW.PRAHA15.CZ

**VYSOKORYCHLOSTNÍ
ŽELEZNICE V PRAZE 15**
Plány na páteřní
vnitrostátní trať

**ČESTNÁ OBČANKA
EDITA KOSINOVÁ**
Strhující rozhovor
nejen o životě
v terezínském ghettu

ANTONÍN ŠVEHLA
145. VÝROČÍ NAROZENÍ

Pohled na zahradu restaurace z roku 1911. Z hlavní budovy někdejšího honosného podniku a hotelu jsou již rozvaliny, z její jedné části vznikla dnes nová hospůdka Pod Hrází.

POD HRADIŠTĚM – STAROSTOVA RESTAURACE 4. ČÁST

Lesní restaurace, která byla svědkem velkých sokolských akcí, při nichž vyhrával sám kolínský kapelník Kmoch. První starosta Hostivaře je majitelem výletního hostince. Tragédie hořícího domku ze slámy. Smutný svědek slavných časů proměněný v pusté zbořiště.

Pokud se dnes vydáme z Hostivaře k přehradě ulicí U Břehu, poslední dům před lesoparkem je zahradní restaurace Pod Hrází. Do nedávna patřila do „sesterského tria“ s nedalekými podniky Hospůdka Karolína a Pivnice U Jenička, nicméně z velké části se překrývá s další historickou restaurací, svého času velmi populární a vyhledávanou. Dodnes vedle hostinské zahrádky vidíme v lese rozvaliny její hlavní budovy, která měla čp. 164. Říkalo se jí různě, nejčastěji Lesní restaurace pod hradištěm (či jen krátce Pod hradištěm), též Mengrova lesní restaurace, Zítkova, Matlova anebo lidově Na prokšovně. Od posledního názvu se odpichneme.

První starosta Hostivaře

Ač se dobovým pravopisem psalo malé „p“, správně mělo být velké, protože název je odvozen od jména někdejšího majitele Viléma Prokeše, jedné z výrazných postav hostivařské historie. Pan Prokeš byl prvním starostou Hostivaře (bydlel v čp. 46), též velitelem hasičského sboru a nadšeným sokolem. Právě v sousedství hostince v malebném údolí sokolově pořádali cvičení. K jednomu z největších zde došlo v červnu 1903, kdy „druhý okrsek sokolské župy středočeské“ svolal slet, jehož se zúčastnilo na dvě stovky cvičenců z různých

oblastí. Sjely se jednoty žižkovská, vršovická, michelská, krčská, kunratická, záběhlická, uhříněvská, říčanská, nedvěžská, mnichovická a pochopitelně též hostivařská, která celou akci svolala k oslavě svého desetiletého fungování. Vyhrával orchestr Františka Kmocha z Kolína, jedno z nejpůvodnějších hudebních těles své doby. Byl slavný nejen u nás, ale též za hranicemi. Zvala si jej Vídeň, stejně jako Polsko nebo Maďarsko, a dokonce v roce 1896 zahrál v Rusku při korunovaci cara Mikuláše II.

Sokoly po cvičení čekaly místní hospůdky, nejen Pod hradištěm, která by je všechny nepojala, ale též zvala Česká koruna. Obdobně velká akce se pořádala i na další kulatiny v roce 1913.

Podnik byl skutečně rozlehlý

Z dobových fotografií vidíme, že podnik byl skutečně rozlehlý, s velkou zahradou a altánem. Hlavní budova, jejíž trosky stále stojí v lese, sloužila i jako výletní hotel, který byl branou do hostivařského údolí a k nedalekému koupališti. Díky tomu sem často podnikaly výlety všemožné pražské spolky jako beseda

Rok 1914, světová válka začíná, nad restaurací pana Mengra vlaje česká vlajka.

**Čtenému obecnstvu a spol-
kům doporučuji velmi krásné,
zdravé, romantické
místo k výletu
v Hostivaři v lese pod Hradi-
štěm. Výtečné pivo, vzorná ob-
sluha a vše k dostání. 2518-1**

Národní politika, 14. 5. 1899

Čelakovský, dělnický spolek Hostín, Klub Jana Nerudy, Spolek porodních babiček ze Žižkova, Řemeslnicko-živnostenská beseda z Královských Vinohrad či příznivci alternativních přírodních léčebných metod Kneippovci. Scházel se zde i místní okrašlovací spolek a dochoval se nám popis zábavy vzdělávací besedy Osvěta. 8. června 1902 pořádala „velkolepý výlet do nově zřízené letní restaurace pana Viléma Prokeše“. Hosty čekala tombola, sólové výstupy, deklamace, populární kuplety a jako speciální zábava vypouštění balonu. Tancovačky s populárními orchestry se zde i za první republiky pořádaly každou neděli a o různých svátcích.

Restaurace 9871-1 a velkou zahradou 2650 sáhů v Hostivaři pod Hradištěm 164. Zapotřebí 200.000.— Kč. Informace restaurátér Fejfar, tamtéž.

Národní politika, 30. 5. 1937.

Historický pohled na restauraci Pod Hradištěm

Sám pan starosta za výčepem nestál, o provoz se starali různí mistři výčepní, na počátku století to byli Rudolf Halík nebo Antonín Svoboda, později ve třicátých letech např. pan Fejfar. To už ale Prokešovým podnik nepatřil, rodina jej prodala v září 1922 Josefu Nechvílovi a jeho ženě za 50 000 korun. Manželé si podnik ponechali do roku 1936, kdy jej za 175 000 korun prodali panu L. Krolpovi, hostinskému z Dolní Liboče.

V letní restaur. „Pod Hradištěm“ v Hostivaři je 1. a 2. května, jakož i každou neděli a svátek koncert. O hojnou přízeň prosí hostinský.

Národní politika, 1. 5. 1909

Děsivá tragédie se smutnou dohrou

K děsivé tragédii zde došlo v létě roku 1906. V sousedství hostince tehdy rostly bohaté ovocné sady. Hostivařské „červené ovoce“, např. švestky nebo višně, se každoročně dražilo v místních hostincích. Mohli si je kupovat i místní tak, že si je ještě na stromech výhodně zakoupili od obce a sami potom očesali. Právě to udělal zedník Václav Klabík a 22. srpna 1906 s rodinou vyrazil švestky česat. Nikoho nemohlo napadnout, k jaké tragédii se schyluje. Byl krásný letní den, Klabíkovi pomáhala i starší dcera, pro její jednorocní sestru Aničku postavili s otcem jakousi provizorní hlídačskou boudu, dle dobové zprávy ze slámy. Roční miminko do ní schovali. Zatímco rodina česala ovoce, z nevysvětlitelných

Vilém Prokeš, první starosta Hostivaře

robě zatím není pohřbeno. Jenomže vyšetřovací komise se zdržela a dny ubíhaly. Už v prvních dnech po neštěstí se v parných srpnových dnech ohořelé tělo začalo rozkládat. Pach tlejícího těla byl cítit po celém okolí. Nakonec trvalo devět dní, než komise dorazila a Klabík mohl dcerku konečně pohřbit. Zda se příčina požáru nakonec podařila osvětlit, už nám dobová zpráva neříká.

Až tedy za letní půlnoci uslyšíte v okolí dnešní hospůdky Pod Hrází pláč malého dítěte a potkáte podivnou shrbenou postavu s vědrem vody, vězte, že to je duch zedníka Klabíka, který se i po smrti snaží uhasit požár slameného domku.

● Lukáš Berný

Reakce na první díl seriálu Na Budíně – srdce Hostivaře

Pozorná čtenářka časopisu Hlasatel reagovala na první díl seriálu o historii hostinců v Hostivaři od Lukáše Berného. Tento díl se jmenoval Na Budíně – srdce Hostivaře. Čtenářka doporučila zájemcům zhlédnutí slovenského seriálu pro děti Tajomný ostrov z roku 1984, který se natáčel v bezprostředním okolí této stavby těsně před jejím zbouráním.

● red

příčin provizorní slamený příbytek vzplál. K požáru se sbíhali i lidé z vesnice, včetně tehdejšího starosty pana Václava Černého, ale Aničku neměli šanci zachránit.

Tragédie měla navíc ještě smutnou dohru. Lékař nechal tělesné ostatky dítěte odnést do umrlčí kaple, z vinohradského okresu ale přišla zpráva, že je potřeba okolnosti úmrtí prošetřit, ať tedy